

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] Landet virker som Sugerør, men dette er, i hvert Fald hvis man ser paa Tallene for Aarene 1937 og 1938, ikke rigtigt. I disse Aar er Kapitalen gaaet i modsat Retning, og saaledes har det i øvrigt ogsaa været de foregaaende Aar. Men Tallene svinger naturligvis fra Tid til anden.

Jeg skal nævne, at de københavnske Banker pr. 1. Januar 1937 og 1938 har haft et Tilgodehavende hos deres Filialer i Provinsen paa henholdsvis 78 Mill. og 70 Mill. Kr. Samtidig har de udenbys Filialer haft Tilgodehavender hos Hovedbankerne paa henholdsvis 29 Mill. og 35 Mill. Kr., saaledes at der netto blev sendt henholdsvis 49 Mill. og 35 Mill. Kr. fra København ud til Filialerne. Betragter man alene Forholdet mellem de københavnske Banker og deres Filialer i Jylland, viser det sig, at Hovedkontorerne i København paa de nævnte Tidspunkter har sendt henholdsvis 47 Mill. og 37 Mill. Kr. mere ud til de jyske Filialer, end disse har sendt ind til Hovedkontorerne. Pr. 1. Januar 1939 var der sket en Forskydning, som muligt kan staa i Forbindelse med en paa dette Tidspunkt tilstedeværende større Pengerigelighed, idet de københavnske Bankers Tilgodehavende hos Provinsfilialerne paa dette Tidspunkt var faldet lidt, nemlig til 61 Mill. Kr., medens Filialernes Tilgodehavende samtidig var steget til 56 Mill. Kr. Der var saaledes ikke langt fra Balance. Ved Begyndelsen af November Maaned i Aar stiller Tallene sig saaledes, at Hovedkontorerne har ca. 30 Mill. Kr. til gode hos Provinsfilialerne, hvilket altsaa vil sige, at der paa samme Maade som i 1937 og i 1938 af Hovedbankerne er placeret betydelige Beløb hos Filialerne.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen i, at man med Opmærksomhed maa følge Udviklingen paa dette Punkt. I øvrigt maa man, naar man vil bedømme Spørgsmaalet om Kapitalbevægelsen mellem Hovedstad og Provins, naturligvis ikke glemme, at Spørgsmaalet har andre Sider, f. Eks. Anbringelse af Bank- og Sparekassamidlerne i Kredit- og Hypotekforeningsobligationer.

Det ærede Medlem Hr. Jens Møller kom ind paa Spørgsmaalet om vore Forsyninger og mente, at det havde vakt Forbavselse, at det havde været nødvendigt at gennemføre en Række forskellige Kriseforanstaltninger og tilrettelægge Restriktionsordninger allerede i Krigens første Dage. Det ærede Medlem drog Sammenligninger med Forholdene under sidste Verdenskrig og fremførte som en Anke mod

mende staar kun tilbage Spørgsmaalet om Gennemførelse af en Ordning, hvorefter Askehivning skal foregaa som normalt Arbejde, saaledes at Askehivning, dersom den udføres ud over den normale Vagttid — hvilket vistnok i de fleste Tilfælde vil være nødvendigt —, betragtes som Overtidsarbejde. Idet dette specielle Spørgsmaal væsentligt synes at være et Lønspørgsmaal, vil det være naturligt at søge det løst ad Overenskomstvejen.

Ogsaa Skibsofficererne har gennem deres Overenskomster faaet gennemført en forbedret Arbejdstidsordning.

Tilbage staar herefter Dæksmandskabet og Restaurationspersonalet, som hidtil ikke ad overenskomstmæssig Vej har kunnet faa gennemført den Arbejdstidsordning, som de ønsker. Ogsaa disse Mandskabsgrupperes Forhold ligger mig naturligvis stærkt paa Sinde, men som jeg allerede har sagt, tror jeg ikke, at Tidspunktet i Øjeblikket er egnet til ad Lovgivningens Vej at tage Arbejdstidsspørgsmaalet op for deres Vedkommende. Vi bør koncentrere os om at faa gennemført saadanne Bemandingsregler og saadanne Sikkerhedsforanstaltninger, som efter de sagkyndiges Skøn er bedst muligt egnede til at betrygge vore Søfolk. Ved at tage Spørgsmaalet om Arbejdstidsregulering op nu vilde vi sikkert kun opnaa at skabe forøgede Vanskeligheder for Gennemførelsen af de vigtige Sikkerhedsforanstaltninger.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen, der har rejst Spørgsmaalet om en Hædersgave til omkomne Søfolks Enker, Børn eller Forældre og til Søfolk, som maatte være blevet Invalidere, vil jeg sige, at jeg gerne vil overveje dette Spørgsmaal. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der allerede under Handelsministeriets Medvirken er gennemført en Krigsulykkesforsikringsordning, som vi ikke havde under den sidste Krig, og som netop er Udtryk for, at man i særlig Grad vil betrygge de efterladte efter omkomne Søfolk eller Søfolk, der er blevet Invalidere, derved, at de tilkendes forøget Erstatningsbeløb, dersom Dødsfaldet eller Invaliditeten skyldes Krigsaarsager.

Det ærede Medlem Hr. Viggo Nielsen omtalte det i sig selv betydningsfulde og interessante Spørgsmaal, om Hovedstaden suger Provinsens Kapital til sig, hvad der naturligvis vilde være uheldigt, og nævnte i denne Forbindelse de københavnske Bankers Pengerigelighed i de sidste Aar. Det er vist en udbredt Opfattelse, at de københavnske Bankers Filialer ude omkring i